

Баба-Меца съ дървенъ кракъ

(Руска приказка)

Живѣли дѣдо и баба. Прияло се на бабата мечешко месо.

— Иди, старче, донеси ми месо отъ мечка!

Старецътъ се почесалъ задъ врата, позамислилъ се, но нѣмалъ шо да стори. Взелъ сѣкирата и отишелъ въ гората. Върви, върви изъ гората той и гледа, край единъ голѣмъ пънъ спи мечка. Приближилъ кротичко дѣдото, замахналъ съ сѣкирата, отсѣкълъ единъ кракъ на мечката, грабаналъ го и го занесълъ дома.

— Ето, бабо, мечешко месо!

Взела бабата крака, одрала кожата, оскубала козината. Месото турнала въ печката да се пече, кожата послала на постелката, а козината започнала да преде.

А Баба-Меца? Събудила се тя и заревала отъ болки. Ревала, ревала, а после си направила дървенъ кракъ отъ едно липово дърво, подпрела се съ патерица подъ мишница и тръгнала къмъ дѣдото и бабата. Върви и си дума:

„Скръцъ, скръцъ, ножице,
Скръцъ, скръцъ дървена...
И земята спи,
И водата спи,
И селата спятъ,
Бабата не спи,
На мечка кожа седи,
Меча вълна преде,
Мечо месо яде“.

Дѣдото и бабата чули, разтичали се и се чудятъ, де да се скриятъ.

— Скоро, старче, скоро влѣзъ въ коша, ще те кача задъ вратата, а азъ ще се скрия на печката задъ дървата, — рекла бабата.

Речено — свършено. Ба-